

Paa den anden Side maa en streng nøgtern Vurdering af, om det af Hensyn til disse Vanskeligheder er nødvendigt nu at forlænge Loven, efter Direktoratets Opfattelse føre til det Resultat, at dette ikke kan siges at være Tilfældet. Som det vil fremgaa af Direktoratets Indstilling af 28. Februar 1941, var det allerede dengang kun med Betænkelighed, at man indstillede, at den midlertidige Lov søgtes forlænget, idet man ikke følte sig overbevist om, at de forskellige ekstraordinære Forhold fortsat med samme Styrke talte for en Ændring af Bageriloven.

Det maa imidlertid — som af Bageriinspektøren anført — befrygtes, at et Bortfald af den midlertidige Lov pr. 1. November 1941 vilde medføre en vis Uro i Faget, selv om Virksomhederne i og for sig har maattet være indstillet paa, at noget saadant kunde ske. Denne Uro er det under de raadende Forhold ønskeligt at undgaa.

Spørgsmaalet er da, om man skal søge dette naaet ved at gaa den Vej, som Bageriinspektøren i København anbefaler, nemlig ved at aabne Mulighed for at give alle Virksomheder i Faget, som kunde godtgøre Nødvendigheden af at faa Adgang til at paabegynde Arbejdet allerede Kl. 3, Adgang hertil. En saadan Ordning vilde medføre et vist administrativt Besvær, men dette maatte man selvfølgelig se bort fra, hvis Ordningen iøvrigt maatte anses for formaalstjenlig. Direktoratet tvivler imidlertid om, at Ordningen vil være i Stand til at besværgen den forannævnte befrygtede Uro i Faget.

Fra alle Sider synes man at være enige om, at den midlertidige Lov i hvert Fald har medført det Gode, at den har gjort Ende paa de allerfleste af de Overtrædelser af Forbudet mod Natarbejde i Bagerier, som tidligere fandt Sted i saa stort Omfang. Ud fra Fabriktilsynets Synspunkt og i det hele set ud fra en samfundsmæssig Synsvinkel maa dette betragtes som en stor Fordel, og Fabriktilsynet vilde derfor meget beklage, om man ved Bortfald af den midlertidige Lov skulde vende tilbage til den Tilstand af Lovløshed, som tidligere herskede paa dette Omraade. Man er imidlertid klar over, at dette Hensyn vel næppe vil kunne begrunde Fortsættelsen af en midlertidig Lovgivning, hvis Motivering har været en anden og næppe mere foreligger i tilstrækkeligt Omfang. Men man henstiller, om det ikke vilde være formaalstjenligt nu at benytte Lejligheden til at gaa over til mere hensigtsmæssige Bestemmelser om Natarbejde i Bagerier, hvorved man tænker paa de Bestemmelser, der indeholdes i Betænkningen fra Udvalget angaaende Arbejderbeskyttelse, se særlig Lovudkastets § 32, Stk. 2, Nr. 6.

Direktoratet vilde derfor for sit Vedkommende foreslaa, at man nu forlænger den midlertidige Lov endnu en Gang, f. Eks. til 1. April 1942, at det betyder Fagets Arbejdsgivere og Arbejdere, at en yderligere Forlængelse ikke kan paaregnes, og at man benytter den mellemliggende Tid til at gaa over til en permanent Ændring af de gældende Bestemmelser om Natarbejde i Bagerier — i Princippet i Overensstemmelse med de af Udvalget angaaende Arbejderbeskyttelse foreslaaede.

Dreyer.

Kirsten Gloerfelt-Tarp.